
Wyrok z dnia 22 czerwca 2016 r. VI KRN 125

Palestra 21/2(230), 96

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

4.

WYROK

z dnia 14 listopada 1975 r.
IV KR 242/75 *

Wymagana przez art. 70 § 1 i 2 k.p.k. obrona oskarżonego w postępowaniu karnym jest zapewniona również wtedy, gdy na rozprawie występuje jako jego obrońca aplikant adwo-

kacki, uprawniony do tego na podstawie art. 90 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1963 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1963 r. Nr 57, poz. 369 z późn. zm.).

Z uzasadnienia:

(...) Wymienione przepisy (...) dopuszczają aplikanta adwokackiego na podstawie upoważnienia adwokata prowadzącego sprawę, udzielonego za zgodą kierownika zespołu, do zastępowania adwokata w sądzie rejonowym i w są-

dzie wojewódzkim orzekającym jako druga instancja, a począwszy od drugiego roku aplikacji ponadto w sądzie wojewódzkim orzekającym jako pierwsza instancja. (...)

* Teza wyroku i krótki wyciąg z uzasadnienia opublikowane zostały w OSNKW z 1976 r. nr 7—8, poz. 95.

5.

WYROK

z dnia 22 czerwca 1976 r.
VI KRN 125/76 **

Zgodnie z art. 75 § 2 k.p.k. wyznaczenie obrońcy z urzędu nakłada na niego obowiązek podejmowania czynności procesowych aż do prawomocnego zakończenia postępowania, przy czym tylko w wypadku dokonywania poszczególnych czynności poza siedzibą lub miejscem zamieszkania wyznaczonego obrońcy wyznacza się na jego żądanie dla dokonania tej czynności innego obrońcę. Intencją powyższego

przepisu jest zapewnienie oskarżonemu ciągłej i skutecznej obrony jego interesów w toku całego postępowania przez tego samego obrońcę z urzędu aż do prawomocnego zakończenia sprawy, przy czym wcześniej obowiązki wyznaczonego obrońcy z urzędu ustają z chwilą objęcia obrony przez obrońcę z wyboru albo zwolnienia z ważnych powodów dotychczasowego obrońcy z urzędu przez sąd.

** Teza wyroku opublikowanego w OSNKW z 1976 r. nr 10—11, poz. 132.